

Podcastserie 'Over ouders' aflevering 2 letterlijk uitgeschreven

Kun je de podcasts van het CJG niet beluisteren, bijvoorbeeld omdat je niet goed kunt horen? Hieronder vind je de letterlijk uitgeschreven versie van aflevering 2 van de podcastserie 'Over ouderschap'. In deze podcastserie komen fragmenten naar voren van gesprekken met tien verschillende ouders. De ouders blijven echter anoniem, dus worden allemaal 'moeder' en 'vader' genoemd in de tekst. Om duidelijk te maken wanneer een andere ouder aan het woord is, is de tekst opgedeeld in delen. Om de tekst zo leesbaar mogelijk te houden, zijn woorden als 'ehm' weggelaten.

- Merel = interviewer en voice-over
- Moeder/vader = verschillende ouders, waarvan de naam niet wordt genoemd om privacy redenen

Intro

Moeder: "Echt alles wat ie doet, daar word je trots van. Elk klein dingetje is gewoon hartverwarmend. Als je dan 's ochtends wakker wordt en hij lacht naar je, en hij komt je een kusje geven, dat soort dingen overtreft gewoon alles. Er is niets..."

Merel: "Ouderschap. Het mooiste wat je kan overkomen, toch?"

Vader: "Als ie alleen maar aan het huilen is, en als het een beetje langdurig is dan weet je al dat het ergens door komt, op een gegeven moment denk je van, wanneer gaat het over, en dan word je zelfs een beetje geprikkeld van. Dan moet je nu, en daar wordt je zelf ook een beetje..."

Merel: "Volg je gevoel, want als ouder ken je je kind het beste, en weet je wat je kind nodig heeft."

Andere moeder: "'Ik ga geen fruit eten' en dan zeg ik van: ja maar van fruit word je gezond. Je weet wel zo van 'Nee dat ga ik niet, ik wil een koekje.' en dan zeg ik van: nou dat krijg je niet, 'maar ik wil een koekje' en dan gaat ie ook echt zo van..."

Merel: "Ja, je gaat toch ook op vakantie zo nu en dan, toch?"

Nog een andere moeder: "Ja, dat beperkt het toch wel in sommige dingen die je wil doen, zo, als je bijvoorbeeld een weekje weg wil, of op vakantie. Ja je kan wel met ze gaan, maar weet je dan niet hoeveel je moet meenemen, met drie kinderen. Dat ja... Maar daar heb je zelf voor gekozen [gegiechel]"

Merel: "Nou, welkom bij deze 2^e aflevering van de podcast 'over ouderschap'. En deze podcast was een initiatief van het Centrum voor Jeugd en Gezin in Capelle aan den IJssel. En in deze aflevering, deze 2^e aflevering, gaat het over die dunne lijn, van ontzettend genieten van je kinderen, en ook heel hard werken, als vader en moeder. Die lijn tussen de momenten van trots, en die momenten van bezorgdheid, die elkaar af lijken te wisselen. Het zijn gesprekken die ik met ouders had in de wachtkamer van het consultatiebureau. En wat ons als ouders, nou ja, bindt, is dat we het soms allemaal even niet weten."

Deel 1

Vader: "Het is altijd soms wel eens lastig, vooral in het begin, als je denkt van, waarom huil je nu. En dat is toch van, omdat je niet kan communiceren, door middel alleen van om te huilen. En dan moet je bij jezelf soms toch te raden van waarom, en soms moet je ook ff je geduld bewaren, want dat wordt ook wel op de proef gesteld."

Merel: "Ja, en op wat voor momenten wordt het op de proef gesteld?"

Vader: "Ja, eigenlijk als hij echt alleen maar aan het huilen is, en het echt dan een beetje langdurig is, weet je al dat het ergens door komt, maar..."

Merel: "En wat werkt dan voor jou?"

Vader: "Uhh"

Moeder: "Aan mij geven."

[gelach]

Vader: "Nou ja, het is gewoon een beetje kwestie van, beetje af en toe afwisselen, als je samen bent. Maar af en toe ben je in je eentje, en dan is het niet anders, en dan moet je wel af en toe je rust bewaren, het is niet anders."

Merel: "En waar ben je nou het meest trots op?"

Moeder: "Ja, als ie dan naar vreemde mensen gaat lachen en zo, dat is toch wel heel erg leuk, [gegiechel] ja. Ja je voelt je wel gewoon trots."

[kindje niest]

Moeder: "Gezondheid."

[gelach]

Merel: "En voor jou, wanneer voel jij je toch echt trots?"

Vader: "Ja eigenlijk dat toch ook wel een beetje natuurlijk, naar andere lacht, en dat je toch als gezin kan zeggen van, dat is mijn kleine, of eh, zoiets. Ja dat is gewoon een leuk gevoel."

[Muziek]

Deel 2

Moeder: "Je zet een kindje op de wereld tussen jou en je partner waarmee je heel veel liefde hebt, dan zet je een mix van jou op de wereld, en ik zie zoveel van mij in hem."

Merel: "Wat zie je van jezelf in hem?"

Moeder: "Nou vooral het stoute, dat ie soms echt zo eigenwijs is dat ik denk van, AAAAAARRRGGGHHHH"

Merel: "Kan je een voorbeeld geven?"

Moeder: "Nou, als ik zeg, nou ja, hij wil heel graag met mij in discussie, en dan zegt ie zo van, 'Nee ik ga geen fruit eten' en dan zeg ik van: Ja maar van fruit word je gezond. Je weet wel zo van 'Nee dat ga ik niet, ik wil een koekje.' en dan zeg ik van: nou dat krijg je niet, 'maar ik wil een koekje' en dan gaat ie ook echt met mij in discussie, en dat is ook echt van ik in karakter. En mijn vriend is heel zachtvaardig, en heel rustig, en daar heeft ie ook denk ik maar 20% of zo van. Maar alleen het uiterlijk heeft ie van m'n vriend. [Schiets in de lach]"

[muziek]

Moeder: "En moederschap, ja ik was heel snel zwanger van ja, m'n partner, en dan verandert er ineens heel veel. En we moesten ineens samen gaan wonen. Was best wel eng in het begin. En je krijgt ook

ineens een kindje in je armen, en je hebt het 9 maanden in je buik gevoeld, maar je weet niet wat je er mee aan moet. Zo van, hoe moet je z'n luier verschonen, wanneer moet ie een flesje, ik denk dat elke moeder dat wel heeft, maar ik ben dat heel snel gaan accepteren, maar ik, ik was eerst gewoon bang, die angsten zijn wel heel snel weggenomen."

Merel: "Want, hoe zag dat er dan uit, dat je bang was?"

Moeder: "Nou ik was van, ik vond het wel heel eng, hij was heel erg afgevallen, hij was meer dan 25% afgevallen, dus hij was heel dun, dus ik vond het heel eng als je het dan in je handen hebt; laat je het niet vallen, doe je z'n luier goed, heeft hij goed gegeten, maak je z'n eten goed, en zoveel vragen. En ik had natuurlijk niemand die ook een kindje had om zich heen. Dus voor mij was het allemaal opzoeken, CJG gaan, nou voor het minste geringste was ik al bang dat ik het CJG belde van, wat doet ie nou, en ook heel erg, en ik denk ook dat elke moeder dat heeft, wiegendood, daar was ik ook wel heel erg bang voor. En die angsten zijn op een gegeven moment weg gegaan omdat je de routine krijgt, je maakt vaker het flesje, je verschoont zijn luier natuurlijk elke dag, en je krijgt een band met je kindje, maar dan is het zo van echt, dus ja, dat nam de angst natuurlijk wel gelukkig af, maar zeker de eerste-, maar ik denk dat veel ouders bang zijn, alleen veel ouders het niet durven te zeggen."

[muziek]

Deel 3

Merel: "Als je moet kiezen, waar ben je nu het meeste trots op?"

Moeder: "Hoe goed het eigenlijk met hem gaat, wat een blij leuk jongetje hij eigenlijk is, hoe pienter die al is. Dat ie heel sociaal is, dat ie iedereen die erlangs loopt, dat ie het liefst even oog contact heeft, lachen, zwaaien. Heel vaak in de Albert Heijn komen random mensen naar me toe, omdat hij gewoon de aandacht trekt. Ja, ik vind dat gewoon heel mooi, dat ie zo sociaal is."

Merel: "En wat is nou typisch voor jou zoontje?"

Moeder: "Ja, nou dat ie heel energiek is, en dat ie heel vaak lacht. Dat is denk ik wel echt typisch."

Merel: "En heeft ie dat van jullie?"

Moeder: "Ja, ik denk het energieke van z'n papa, maar ik denk dat ie zo sociaal is en zoveel lacht, denk ik dat ie ons wel overtreft, ja [gelach]"

Merel: "Wat is het spannendste moment dat je tot nu toe hebt meegemaakt?"

Moeder: "Het spannendste moment... Ja, ik denk dan toch dat ik voor het eerst ging werken. Ja gelukkig toen ik voor het eerst ging werken, was ie de eerste 2 maanden bij m'n ouders, maar nog niet bij de opvang, dat vond ik wel even fijn. Ja 's ochtends bracht ik hem bij m'n ouders. Hij had helemaal niet door dat ik weg ging, maar toch ergens had ik een soort van schuldgevoel dat ik hem achterliet, en dat ik moest gaan werken, ja dat vond ik wel even moeilijk, maar inmiddels werk ik al een paar maanden, zo'n 5 maanden alweer, en ik heb de balans wel gevonden tussen werk en moederschap."

Deel 4

Vader: "Ik ben er trots op"

Merel: "En waar bent u dan het meeste trots op?"

Vader: "Het is je eigen kind, dat is mooi toch? Nou, da's mooi, alles goed, alles gezond. Stukje van haar en van mij hè, dus dat is van ons samen hè. Dus ja, dat is wel mooi hè."

Moeder: "Jazeker, bepaalde blikken van mij en van hem hè. Dus ja, dat is mooi om te zien. Iets terug van ons samen hè, ja. Ja, begint nu een beetje te brabbelen en zo, en wordt actiever en zo, dus dat is wel leuk. Veel meer met de armen, en de benen, en met het hoofd doet ie veel nou. Dus ja, actief mannetje is het, ja."

Vader: "Kijk het is verwonderlijk, iedere keer zie je hem groeien, dus ja, dat is wel mooi om te zien."

Deel 5

Merel: "Heb je het ook wel eens lastig gevonden?"

Moeder: "Ja, dat beperkt het toch wel in sommige dingen die je wil doen of zo."

Merel: "Zoals, bijvoorbeeld?"

Moeder: "Bijvoorbeeld een weekje weg wil, of op vakantie. Ja je kan wel met ze gaan, maar weet je dan niet hoeveel je moet meenemen, met drie kinderen? Dus dat ja... Maar daar heb je zelf voor gekozen [gegiechel]"

Merel: "En heb je je wel eens zorgen gemaakt om je kinderen?"

Moeder: "Nou, m'n oudste dochter is met 25 weken geboren, en nu heeft ze een herseninfarct gehad, en heeft ze cerebrale parese, dus ja... Dat is wel een zorg kindje. En nu valt het wel weer mee, want nu gaat het wel weer goed met haar, maar in het begin waren er wel heel veel zorgen, en bang of ze het overleeft, zeg maar, of niet, dus."

Merel: "Het lijkt me een heftige periode."

Moeder: "Ja, was het ook."

Merel: "En heb je toen steun ervaren van je omgeving, of van professionals?"

Moeder: "Jawel, heel veel dus."

Merel: "En van wie dan?"

Moeder: "Van m'n ouders, van vriendinnen, van familie, van m'n vriend, dus."

Merel: "En wat vond je belangrijk in die steun, waarom hielp dat?"

Moeder: "Ja, moeilijke vraag, maar ja, ik weet het eigenlijk niet."

Merel: "Gewoon dat ze er waren voor je."

Moeder: "Ja, dat ja, gewoon belangrijk."

Merel: "En kon je aan hun vertellen hoe je je voelde?"

Moeder: "Nou ik vond het wel heel moeilijk, want ze praten wel mee, maar ze snappen het niet echt. Ja dat... Maar gelukkig gaat het nu goed met d'r dus."

[muziek]

Merel: "Ouderschap, trots en angst. Trots op hoe je kind lacht, kruipt, hoe energiek het is. Trots op dat het je eigen vlees en bloed is. En angst of het 't overleeft. Ik heb zo'n gevoel dat iedere ouder dit zo wel herkent, in meer of mindere mate. En dat dat ons ook dan bindt. En in de volgende aflevering vertellen de ouders over de adviezen die zij, gevraagd of ongevraagd, krijgen. Of die adviezen werken, en wanneer een advies een goed advies is, en wanneer je er helemaal gek van wordt. En van wie krijgen zij nou eigenlijk de beste steun? Zijn dat familie, vrienden, of verpleegkundigen, artsen, google, misschien. Dus wil je dat weten, abonneer je dan even op deze podcast en blijf de socials van CJG Capelle aan den IJssel in de gaten houden. Daarop laten we het weten als er weer een nieuwe aflevering online staat. En ik ben natuurlijk benieuwd wat je ervan vindt, dus laat vooral een reactie achter. Oh ja, en ken je nou iemand die deze podcast ook echt moet horen, deel 'm dan vooral. Dus ja, dan ga ik ook weer even verder met wat kinderen opvoeden, dus fijne dag nog."

[muziek]